

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ บริษัท กสท.โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) กทม.

เมื่อปลายวันที่ ๒๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

สร้างความเป็นมงคลทั้งหลายทั้งปวง

วันนี้เป็นวันมหามงคลแก่บรรดาพี่น้องลูกหลานทั้งหลาย ที่ได้พร้อมกันมาสร้าง บุญสร้างกุศล มีการฟังพระธรรมเทศนา เป็นต้น โดยมีคุณสุชิน พิง்வรอาจ ที่ปรึกษาอาวุโสบริษัท กสท.โทรคมนาคม จำกัด เป็นประธานในงานนี้ ได้ยินมนต์หลวงตามา แสดงธรรม เพื่อเปิดหูเปิดตาเปิดใจเราเข้าสู่ธรรม เพราะตาจะใสเหมือนตาแมวก็ตาม แต่มันฝ้าฟาง การมองดูธรรมมองไม่ค่อยเห็น หูไม่ค่อยได้ยิน ถ้าหูฟังอรรถฟังธรรม แต่หูไปทางลูกทุ่งลูกกรุงมันรวดเร็วเป็นอย่างนั้น ใจถ้าไปทางอย่างนั้นแล้วก็รวดเร็ว ไปทางศีลทางธรรมไปช้าอืดอาดเนือยเนาย

ไปทางศีลทางธรรมที่จะได้นำประโยชน์เข้ามาสู่จิตใจนี้ กิเลสคือความมัวหมองมืดตื้อภายในจิตใจ มันจุดมันลากเอาไว้ไม่ให้ออกสู่ธรรม คือความเว้งว้างกว้างขวางสว่างไสว อัจฉริยะ คือความสว่างแห่งธรรม กิเลสมันมืดตื้อ มันไม่ให้ออกทางสว่างไสว มันขังไว้ในความมืดตลอดเวลา หูก็มีตาก็มืด ทั้งๆ ที่ตาใสเหมือนตาแมว แต่ทางอรรถทางธรรมมันมืดไปหมดใจมนุษย์เรา มันไม่ยอม..กิเลส ให้เข้าสู่อรรถสู่ธรรม ได้ยินได้ฟังอรรถธรรมพอเป็นเครื่องกล่อมเกล่าจิตใจให้มีความสะอาด มีความสงบเย็นบ้าง

วันนี้เป็นโอกาสอันดีที่พี่น้องลูกหลานทั้งหลายได้มีโอกาส โดยมีท่านที่เป็นหัวหน้าเชื้อเชิญมาบริจาคนตามกำลังของตน แล้วก็ฟังอรรถฟังธรรม นำไปประพฤติปฏิบัติเพื่อชำระจิตใจของเราให้มีความสว่างงามบ้าง จะไม่มีแต่ความยุ่งเหยิงวุ่นวายภายในหัวใจเต็มไปหมดด้วยพินด้วยไฟ วันนี้ได้เอาน้ำคืออรรถธรรมมาชะล้างให้มีความสงบร่มเย็น สมกับเราเป็นเมืองพุทธศาสนาซึ่งเป็นเมืองสะอาดสะอาดอันทางอรรถทางธรรม นำเข้าสู่ใจของสัตว์โลกซึ่งเป็นลูกชาวพุทธ ได้รับการอาบการสงเคราะห์ด้วย การเทศนาว่าการ พอได้รู้เรื่องบาปเรื่องบุญนรกสวรรค์บ้าง

ได้ยินตั้งแต่เรื่องของโลกของสงสารของกิเลสตัณหาติดมันเสียอมแงม ไม่มีใครจะระลึกได้เลยว่า เราถูกกักถูกขังจากกิเลสตัณหาพาให้หูหนวกตาบอด มองดูอรรถดูธรรมไม่เห็นมาตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งวันตาย มาวันนี้เป็นวันที่เปิดอรรถเปิดธรรม พอให้ท่านทั้งหลายได้ยินได้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมบ้าง เสียงอรรถเสียงธรรมท่านจะชี้แจงไปตามเหตุผล เหตุผลเข้าสู่หลักธรรมชาติ คือหลักธรรมชาติได้แก่ ดิมีชัมมิ บาปมีบุญมี

นรกมี สวรรค์มี คนดีมี คนชั่วมี ทุกอย่างมีดีมีชั่วสลับปนกันมาอย่างนี้ตั้งกับตั้งกลับ ไม่ใช่มีมาเพียงวันหนึ่งวันเดียว

แต่สัตว์โลกทั้งหลายก็ไม่รู้ลึกตัว พอที่จะอุทิศสัพพัญญูเพื่อพยายามเล็ดลอดออกจากสิ่งที่ เป็นภัย เพราะไม่เห็นว่าเป็นภัย เห็นว่ามันเป็นสิ่งที่น่าเพลิดเพลินไปเสีย ทั้งนี้ จนกระทั่งวันเกิดถึงวันตายก็ไม่มีวันเห็นโทษแห่งความหลงลืมคือความ เพลิดเพลินภายในใจ ได้แก่กิเลสหลงลืมจิตใจของเรา เพราะฉะนั้นวันนี้จึงเป็น โอกาสที่ท่านทั้งหลายจะได้ยินได้ฟังเสียงธรรมเสียงธรรม ซึ่งเราเกิดมาในแดนพุทธ ศาสนาชาติไทยของเราจะไม่น้อยกว่า ๘๐% ที่เป็นลูกชาวพุทธ

คำว่าชาวพุทธ พุทธะนั้นคือคนเช่นไร พุทธะไม่ใช่ศาสนา หากินอยู่ตามท้องไร้ ท้องนา พุทธะคือท่านผู้เลิศเลอ การสร้างบารมีเพื่อความเป็นพระพุทธรูปเจ้าที่ประเสริฐ เลิศเลอ สอนทวยเทพเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมทั้งสามไตรโลกธาตุนี้ได้ ถ้าไม่ใช่ผู้ที่ สละเป็นสละตายจริงๆ ก็สร้างบารมีมาอย่างนี้เพื่อสอนโลกไม่ได้ แต่มีพระพุทธรูปเจ้ามา เป็นศาสดาอย่างเต็มภูมิ เพราะอำนาจวาสนาบุญญาภิสมภารทรงสร้างมาได้เต็มเม็ด เต็มหน่วย

ธรรมะที่นำมาสอนโลกนั้นเป็นสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบแล้วทุกสิ่งทุกอย่าง ที่ จะนำสัตว์ทั้งหลายให้เข้าสู่ความปลอดภัยไร้ทุกข์ ให้มีแต่ความสุขความเจริญ เช่นสอน ให้ละบาปบาปเพ็ญบุญ คำว่าบาปได้แก่สิ่งไม่ดีทั้งหลาย เราคิดในใจโกรธแค้นให้เขาก็ เป็นบาป นี้เรียกว่าบาป เราพูดกระทบกระแทกแตกดันให้ผู้อื่นผู้ใด แม้แต่สัตว์เขาก็ โกรธก็เคียดแค้น เขาก็เป็นบาป อย่างนี้เรียกว่าบาป บาปมีบุญมี ให้แสดงตั้งแต่ความดี งามต่อกันคนเรา สัตว์โลกเกิดมาชอบแต่สิ่งที่ดี สิ่งที่ไม่ชอบใจในตัวของเรา โยนให้คน อื่นเขาก็ไม่ชอบใจ เพราะเป็นความสกปรก สกปรกในตัวของเรา จับยื่นออกไปหรือปา ให้คนอื่นคนใดเขาก็สกปรกเหมือนกัน เขาก็เคียดแค้นเหมือนกัน นั่นคือความไม่ดี

ธรรมท่านสอนเอาไว้อย่างนั้น ให้พากันรู้ธรรมรู้ธรรม เข้าใจเสียงธรรมเสียง ธรรมเสียบ้าง เราเป็นลูกชาวพุทธ ตื่นนอนขึ้นมา ตามธรรมดาพ่อแม่ของเด็กๆทุก ครอบครัวมีน้อยที่ไม่สนใจกับธรรมเลย ส่วนมากพ่อแม่ของลูก เฉพาะเวลาจะหลับนอน มักจะกราบจะไหว้พาลูกสวดมนต์ อิติปิโส สุวักขาโต สุปฺปิโน โพุโธ อัมโม สังโฆ กราบไหว้ ไหว้พระเสร็จแล้วก็ทำความสงบใจด้วยจิตตภาวนา มีพุทโธ อัมโม สังโฆ เป็น เครื่องล่อมใจเสียบ้าง นี้เรียกว่าอบรมจิตใจในเวลาจะหลับนอน พ่อแม่ผู้มีศีลมีธรรม มักจะพาลูกหลานกราบไหว้บูชาพระเจ้าพระสงฆ์ก่อนที่จะหลับนอน

พระท่านก็สอนเสียเอง วันนี้หลวงตากำลังสอน กลับไปบ้านไปเรือนเวลาจะหลับ จะนอน ขอให้ถืองานไหว้พระเสียก่อน ก่อนที่จะหลับนอน ถือเป็นงานสำคัญมากอย่า

ปล่อยอย่างวาง จะหลับจะนอนก็กราบพุทโธคือองค์ประเสริฐของศาสดา ัมโมคือธรรมอันประเสริฐที่ท่านได้มาครองพระทัย สั่งสอนสัตว์โลกตลอดมา สังโฆคือพระสงฆ์สาวกที่ท่านปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ จนได้บรรลุอรุณธรรมเข้าถึงแดนอรหัตต์ และมาเป็น สงฆ์สรณิ์ คัจฉามิ ของพวกเรา ทั้งสามพระรัตนตรัยแปลว่าแก้วอันวิเศษสามดวง ท่านเรียกว่าพระรัตนตรัยคือแก้ววิเศษสามดวง ได้แก่พุทโธ ัมโม สังโฆ ให้เราได้กราบได้ไหว้ใกล้ชิดติดพันกับแก้วสามดวงคือพุทโธ ัมโม สังโฆ ประจำวัน

อย่างน้อยขอให้ได้เวลาหลับนอน เวลาจะหลับจะนอนให้กราบไหว้พระพุทเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เสียก่อนแล้วค่อยนอน หรือจะภาวนาเสียก่อน ภาวนาพุทโธๆ ให้ใจสงบด้วยบทธรรณอันนี้แล้วเราจะสงบเย็นใจ นี่เรียกว่าสร้างความดีงามต่อจิตใจของเรา จิตใจจะมีความสงบร่มเย็นในเวลาเราเจริญธรรมแล้วหลับนอน จึงขอให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติความดีงามเข้าสู่ใจบ้าง ใจนี้เรียกร้องขอความช่วยเหลือจากเจ้าของอยู่ตลอดเวลา เพราะเกิดความเดือดร้อน

หาอะไรเข้ามาว่าจะเป็นเครื่องเยียวยารักษาจิตใจ กลายเป็นยาพิษเข้ามาเผาจิตใจให้กำเริบรุนแรงขึ้น บางรายนอนไม่หลับก็มี เพราะความคิดมากปรุงมาก เสียอกเสียใจมาก ผิดหวังมาก นอนไม่หลับก็มีเยอะ เพราะนี่เป็นยาพิษ ถ้าเข้ามาสู่จิตใจแทนที่จะนอนให้หลับ นอนไม่หลับเลย เพราะฉะนั้นจึงเอาธรรมะเข้าแทน เอาพุทโธ ัมโม สังโฆ บทใดก็ได้เข้าแทนจิตใจของเรา นึกพุทโธๆ ให้หลับกับพุทโธ ถ้าหลับกับพุทโธ หรือ ัมโม หรือ สังโฆ แล้วจะหลับสนิท ทั้งได้บุญได้กุศลตั้งแต่ขณะเจริญพุทโธๆ จนกระทั่งหลับ นี่สร้างบุญสร้างกุศลด้วยพุทโธในขณะที่จะหลับนอน ตื่นขึ้นมามีหน้าที่การงาน เราก็ประกอบไปตามความจำเป็นของเรา แต่พุทโธ ัมโม สังโฆ ไม่ควรให้ห่างไกลจากใจของเรา

เราทำงานอะไรๆ เราก็ทำได้ พุทโธ ัมโม สังโฆ เมื่อเรามีความพอใจใคร่ต่ออรรถต่อธรรมแล้ว เราระลึกได้ทั้งนั้นแหละ อย่างสิ่งอื่นๆ อารมณ์อื่นๆ ที่เขาชอบใจ เขาทำงานอะไรเขาก็ระลึกถึงอารมณ์อันนั้นเสมอ เช่น ผู้ชายรักผู้หญิง หรือผู้หญิงรักผู้ชาย รักมากจนกระทั่งถือความรักหญิงนั้นชายนั้นเข้ามาเป็นคำบริกรรมภายในจิตใจทั้งวัน ทำงานเขาก็ระลึกถึงอิเหนาของเขา เวลาทำงานทำการผู้หญิงก็ระลึกถึงอิเหนาของตัวเอง ทำงานอะไรมันไม่ปล่อยไม่วางนะ มันระลึกถึงซู้ของมัน ระลึกถึงหนุ่มถึงสาวของตัวเอง นี่คือการรักใคร่ใกล้ชิด

ทำงานอะไรอยู่ที่ตาม จิตนี้มีความรักใคร่กับสิ่งใดต้องถือมาเป็นอารมณ์ ประหนึ่งว่าเป็นคำบริกรรมภาวนาแทนเลยก็ได้ ท่านทั้งหลายจะทราบด้วยกันทุกคน เพราะเป็นคนมีกิเลสย่อมมีความรักความชังเป็นธรรมดา เมื่อคิดเมื่อรักผู้ใดมาก ๆ แล้ว

คนนั้นหญิงนั้นชายนั้นจะเข้ามาอยู่ภายในจิตใจ ถึงจะไม่เป็นคำบริกรรมว่าหญิงคนนั้น ชายคนนี้ก็ตาม แต่มันเป็นรูปเป็นภาพเป็นอารมณ์ของหญิงนั้นชายนั้นที่ตนรัก เข้ามา ฝังอยู่ในจิตใจ ประหนึ่งว่าเป็นคำบริกรรมโดยหลักธรรมชาติ ติดหัวใจของเราไป ตลอดเวลา ตื่นนอนขึ้นมาระลึกถึงแล้ว ระลึกถึงอีหนูแล้ว ตื่นนอนขึ้นมาระลึกถึงอีหนู แล้ว นี่เป็นหลักธรรมชาติ เราพูดถึงเรื่องความรักความใคร่ใฝ่ใจของจิตมันติดได้ ด้วยกันทั้งนั้นแหละ

ทีนี้เวลาเราจะเสาะแสวงหาบรรพชาธรรม ก็ต้องอาศัยความรักใคร่ใคร่รรณีใคร่ ธรรม มีความรักชอบต่อธรรม ไปที่ไหนเราก็ระลึกถึงธรรมถึงบุญถึงกุศลได้เช่นเดียวกัน กับที่ชายหนุ่มหญิงสาวระลึกถึงกัน ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ นี้ใครปฏิบัติไม่ได้ ไม่ว่า หญิงว่าชาย ต้องมีความรักชอบเป็นธรรมดา รักชอบผู้ใดผู้ชายคนนั้นหรือผู้หญิงคนนั้น จะเข้ามาใกล้ชิดติดพันกับใจ กลายเป็นคำบริกรรมติดกับหัวใจตลอดไป ตั้งแต่ตื่นนอน จนกระทั่งหลับ

ได้เห็นหน้าหญิงที่รักของตน แหมวันนั้นเหมือนจะขึ้นสวรรค์ทั้งเป็นเลย สวรรค์ ยังสู้ไม่ได้ สู้หญิงคนนั้นไม่ได้ สู้ชายคนนั้นไม่ได้ เพราะความรักมาก มันดูดีมีมาก ที่เดียว อยู่ที่ไหนก็มีแต่หญิงคนนั้นชายคนนั้น แฟนของตัวเองนั้นแหละติดอยู่ในหัวใจ ไปทำการงานอะไร แฟนก็ติด แฟนหญิงแฟนชายจะติดอยู่ภายในใจ นี่คือความรัก ชอบของใจ ถ้าลงได้รักชอบแล้วติดแนบ ๆ เลย

ทีนี้เราอุตส่าห์พยายามบำเพ็ญทางด้านบรรพชาธรรม ทางบุญทางกุศล ถึงจะไม่รักขนาดนั้นในเบื้องต้นก็ตามที แต่เวลาเราทำไป ๆ ความรักความชอบ ความเคารพ เลื่อมใสมันหากสัมพันธ์เข้าไปสู่ใจ ๆ สุดท้ายอยู่ที่ไหนก็ไม่ลืมบรรพชาธรรม พุทโธ อัม โหม สังโฆ ภายในจิตใจจะติดแนบกันไป เหมือนอารมณ์ของชายหนุ่มหญิงสาวที่เขาระลึก ถึงกัน นำมาบริกรรมโดยหลักธรรมชาติแห่งความรักกันนั้นแล นี่ก็ให้พากันพยายามทำ อย่างนั้น

จิตใจของเรานี้กำลังเสาะแสวงหาที่พึ่งที่เกาะที่ยึดที่เป็นที่พึ่งพอใจ อะไรก็ไม่ พื่อใจ สิ่งเหล่านี้ก็สับสนละลายกลายเป็นข้าศึกกันได้ เช่น ชายหนุ่มหญิงสาวที่รักกันมาก ๆ กลายเป็นข้าศึกกันก็ยังมี แต่บรรพชาธรรมนี้ไม่เป็น ขอให้เรามาระลึกเถอะ พุทโธ อัม โหม สังโฆ ไม่เคยเป็นข้าศึกต่อผู้ใด นำพุทโธ อัม โหม สังโฆ ซึ่งเป็นธรรมอันเลิศนี้เข้ามาสู่ จิตใจ เวลาจะหลับจะนอนก็ให้ระลึกถึงพุทโธ อัม โหม สังโฆ เสียก่อน ถึงเราจะยังไม่รักไม่ ชอบ แต่ศาสดาองค์เอกผู้รู้แจ้งแทงทะลุ ผู้เลิศเลอในโลกท่านประเสริฐสุด ท่านเป็นองค์ ที่มีคำมหัศจรรย์นำธรรมเหล่านี้มาสอนเรา ทำไมเราจึงจะไม่รัก สิ่งอื่นท่านไม่เห็นมา สอนเราแบบศาสดาสอนโลกนี้มาสอนเรา เรายังรักได้ เข้าใจไหม

ให้พยายามนำธรรมมาเข้าสู่จิตใจ จะเป็นการชักฟอกจิตใจให้ชาวสะอาดภายใน ใจสะอาดดียิ่งกว่าสิ่งใด มีค่าดียิ่งกว่าสิ่งอื่นสิ่งใดที่สะอาดสะอาดอัน ที่ถือกันว่าเป็นของสวยของงามมีราคามีราคาแพง สู้จิตใจที่เกี่ยวพันกับธรรมมีความสว่างมากนี้ไม่ได้ จึงพากันเอาธรรมเข้าไปอบรมจิตใจนะบรรดาถูกหลอน อายามั่วสุมในสิ่งสกปรกโสภณ มันไม่เกิดประโยชน์อะไร สร้างตั้งแต่กองทุกข์ให้เราตลอดเวลา เวลาจะแบ่งสันปันส่วน แยกใจเข้าสู่บรรดาสู่ธรรมก็ขอให้แยกออกไป เวลามันจะเป็นไปตามนิสัยของโลกที่มีกำลังรุนแรงก็ปล่อยไป ถึงไม่ปล่อยมันก็หลุดลากอยู่แล้ว

เวลามีโอกาสพอที่จะเล็ดลอดเข้าสู่ศีลสู่ธรรมก็นำใจนี้เข้าสู่บรรดาสู่ธรรม ระลึกถึง พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เวลาจะนอนก็บังคับจิตไม่ให้มันไปสู่อารมณ์ที่เคยเป็นมาซึ่งไม่เกิดประโยชน์อะไร ให้เข้าสู่พุทโธ ธัมโม สังโฆ ภาวนาให้จิตใจมีความสงบ เย็นบ้าง จิตใจจะมีความสงบเย็น ใจเป็นของไม่ตาย ใจนี้ไม่เคยตายมาแต่กาลไหน ๆ ไม่ว่าใจดวงใดของบุคคลและสัตว์ตัวใด ไม่เคยตายใจดวงนี้ แม้ได้รับความทุกข์ความลำบากทรมานแสนสาหัสเพราะกรรมชั่วของตนที่ทำแล้วกลับมาเป็นภัยต่อตน จุดลากลงไปถึงแดนนรก ตกนรกเสวยทุกข์อยู่ในแดนนรกตั้งก็กี่ปีกี่ปี ทุกข์ขนาดไหนก็ยอมรับว่าทุกข์ ปฏิเสธไม่ได้ แต่จะทำให้จิตฉิบหายนี้ไม่มี

จิตนี้ไม่เคยฉิบหาย ตกนรกหมกไหม้อยู่ก็กี่ปีกี่ปีก็ยอมรับว่าทุกข์ แต่ไม่ยอมฉิบหายคือใจดวงนี้ เวลาตกนรกอยู่ตามกฎอนิจจังที่มีความเปลี่ยนแปลงซ้ำเร็วกว่ากัน สัตว์โลกยอมเปลี่ยนแปลงไปตามกฎอนิจจัง ไปชั่วไปดีเป็นธรรมดา เมื่อหมดกรรมอันนั้นแล้วก็เปลี่ยนเข้ามาสู่กรรมดีซึ่งตนก็เคยสร้างเอาไว้ เมื่อใจเข้ามาสู่กรรมดี แล้วก็ไปสู่สถานที่ดี คือมาเกิดเป็นมนุษย์ขึ้นไปสวรรค์เป็น เทวบุตรเทวดา อินทร์พรหมเหล่านี้ ใจดวงนี้ไม่เคยตายก็ไปเสวยสมบัติอันดีงามของตนเป็นลำดับลำดับมา จนกระทั่งสร้างคุณงามความดีให้ถึงที่สุดเรียกว่าบารมีแก่กล้าสามารถเต็มที่แล้วก็ถึงแดนนิพพานได้

แม้ถึงแดนนิพพานจิตก็ไม่สูญ ตั้งแต่ตกนรกหมกไหม้อยู่ก็กี่ปีกี่ปีก็ยอมรับว่าทุกข์ แต่ไม่สูญ ที่นี่พลิกจากชั่วมาทางที่ดี จนกระทั่งถึงแดนสวรรค์พรหมโลก นิพพานเป็นธรรมสูงสุด ไปถึงนิพพานแล้วก็ถึงธรรมที่สมบูรณ์ อัจฉริยะเต็มที่แล้วก็ไม่สูญ กลายเป็นธรรมธาตุขึ้นมาในจิตดวงนั้นแหละ จิตธรรมธาตุนั้นไม่สูญ นั่นละ ท่านว่าจิตดวงนี้ไม่สูญ ไม่เคยสูญ ได้รับความบอบช้ำเพราะการกระทบกระเทือน เนื่องจากการปฏิบัติตัวของเราผิดถูกชั่วดี กระทบกระเทือนกันไปทั้งดีทั้งชั่ว ทั้งสุขทั้งทุกข์สับปนกันไปตลอดมาอย่างนี้ แต่เวลาเราชำระสะสางให้ดีขึ้นเป็นลำดับลำดับมาแล้ว ใจก็ดีขึ้นไปจนกระทั่งถึงพระนิพพาน

ธรรมเหล่านี้ไม่ใช่ธรรมของคนโง่เขลาเบาปัญญา หูหนวกตาบอดมาสอนโลกนะ เป็นธรรมของศาสดาองค์เอก โลกวิทูรู้แจ้งโลกนอกโลกในตลอดทั่วถึงแล้ว จึงนำธรรมมาสอนโลก จึงไม่มีคำว่าผิดว่าพลาด ให้เราทั้งหลายนำมาปฏิบัติแล้วจะเป็นคุณเป็นประโยชน์แก่จิตใจของเราเอง ท่านมาเป็นครูสอนเราท่านก็บำรุงรักษาท่านจนกระทั่งถึงที่สุดจุดหมายปลายทางแล้ว จึงนำธรรมอันเลิศเลอนั้นมาสอนโลกทั้งหลาย เราเป็นลูกของธรรมลูกชาวพุทธก็ควรจะนำมาระลึกใส่ใจของตน

อย่าให้มีแต่อารมณ์ขุ่นมัวหรือเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ใจตลอดเวลาไม่ดีเลย ต้องหาอรรถหาธรรม ระลึกพุทโธกลบความคิดความโกรธความเคียดแค้นนั้นเสีย เช่น เคียดให้ผู้ใด โกรธให้ผู้ใด เอาพุทโธเข้าไปสกัดลัดกันไม่ให้มันคิดความโกรธความโลภแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ให้มันคิดแต่พุทโธๆ ใจมีหน้าที่คิดอย่างเดียวเท่านั้น เมื่อพาคิดทางดีก็ดีไปเลย มันจะโกรธจะแค้นขนาดไหนบังคับไม่ให้มันคิดไปทางโกรธทางแค้น บังคับให้คิดถึงพุทโธ ธัมโม สังโฆ ซึ่งเป็นองค์เมตตา องค์ให้อภัยต่อสัตว์โลกทั่วถึงกัน จิตใจของเราก็จะสงบเย็นลงได้ ให้พากันคิดอย่างนี้นะลูกหลาน นานๆ จะได้ฟังอรรถฟังธรรมที่หนึ่งๆ

ไอ้เรื่องโลกนี้มันอยู่ตลอดเวลาภายในหัวใจของทุกคน ไม่มีเวลาว่าง เต็มไปด้วยโลกความสกปรกโสภณ ความวุ่นวุ่นวายส่ายแส่เต็มอยู่ในหัวใจของสัตว์โลกนั้นแล โดยเฉพาะคือของมนุษย์ มนุษย์นี้ยุ่งมากกว่าสัตว์ทั้งหลาย ถ้าไม่มียาเป็นเครื่องบำบัดรักษาแล้วมันจะยุ่งจนกระทั่งวันตาย แล้วพากันจมลงในนรกด้วยความวุ่นมันติดลงไป เพราะฉะนั้นให้เอาอรรถเอาธรรมนี้เข้ามาเยียวยารักษา

ธรรมเป็นของเลิศของเลอ กิเลสเป็นของชั่วช้าลามก เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ภายในจิตใจ ธรรมเป็นความสว่างาม เป็นเหมือนกับน้ำดับไฟ เป็นโอสธอันเลิศเลอ ให้ นำเข้ามาปฏิบัติ เวลาจะหลับจะนอนก็ให้พากันไหว้พระ ระลึกถึงพุทโธ ธัมโม สังโฆ เสียก่อนแล้วค่อยนอน นอนก็ให้หลับกับคำว่าพุทโธๆ นี่จะเป็นมงคลแก่เราที่นอนหลับลงไปด้วยความมีธรรมในใจ ให้พากันจดจำเอานะลูกๆ หลานๆ

หลวงตาก็แก่มากแล้วเวลานี้ อายุกำลัง ๙๕ อย่างเข้ามาได้ ๔ เดือน ๕ เดือน ได้ อุตสาหะพยายามปฏิบัติตนตั้งแต่วันบวชมา บวชมาตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๗๗ จนกระทั่งถึงบัดนี้เป็นเวลา ๗๓-๗๔ ปีนี้แล้ว สร้างแต่ความดีงามมาตั้งแต่วันบวช ชีวิตจิตใจเป็นเรื่องของพระทั้งหมด เรื่องกิริยาอาการความเคลื่อนไหวของโลกสงสารที่เคยเป็นมาแต่ก่อนที่ยังไม่ได้บวชปิดอกหมดโดยสิ้นเชิง เหลือแต่กิริยาอาการภายนอกภายในซึ่งเป็นอรรถเป็นธรรมประจำนักบวชเท่านั้น ปฏิบัติ กินอยู่พูวาย ฝากเป็นฝากตายกับอรรถกับธรรมกับความเป็นพระเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้ จนกระทั่งถึงบัดนี้แล้วก็

เป็นเวลาได้ ๗๓-๗๔ ปีแล้ว ได้ธรรมมาเป็นที่พอใจ มาสั่งสอนบรรดาลูกหลานทั้งหลาย ขอให้นำไปปฏิบัติ

การปฏิบัติธรรม ไม่ปรากฏได้รับความเดือดร้อนในแง่ใดแง่หนึ่งแม้เม็ดหินเม็ดทราย มีแต่ความเป็นมงคลๆ แก่ตัวของเราเอง ปฏิบัติได้มากน้อยเพียงไร ความสุข ความเจริญความเย็นอกเย็นใจนี้ จะประกาศขึ้นมาภายในจิตใจของผู้บำเพ็ญความดีนั้นแล ให้พากันตั้งอกตั้งใจ เมื่อความดีเต็มที่แล้ว ความหลุดพ้นจากทุกข์โดยสิ้นเชิงก็จะปรากฏขึ้นภายในใจอย่างแจ่มแจ้งชัดเจนเช่นเดียวกัน นี่คือการประกอบความดี ความดีถึงที่แล้วถึงนิพพาน นิพพานคือความดับทุกข์โดยสิ้นเชิง เป็นธรรมชาติ จิตเป็นธรรมชาติจากการบำเพ็ญความดีงาม ตั้งแต่เล็กแต่น้อยจนถึงมาก กระทั่งถึงแดนนิพพาน เพราะอำนาจแห่งการสร้างความดีไม่หยุดไม่ถอยยอมสมบูรณ์พูนผลขึ้นเอง

ให้พากันสร้างความดีบ้าง อย่าสร้างตั้งแต่ความชั่วช้าลามก สร้างขึ้นมาพอได้อะไรจะดีความชั่วปิดออกมาแล้ว ปิดออกหนีแล้ว เลยไม่มีความดีติดตัว ความสุขก็ไม่มี มีตั้งแต่ความชั่วช้าแล้วก็พินกับไฟเผาไหม้ในหัวใจ ไม่สมควรเลย จึงขอให้พากันปฏิบัติจิตใจของเราให้ดี เวลาจะหลับจะนอนให้ระลึกพุทโธ ธัมโม สังโฆ ภายในใจแล้วหลับไปกับคำว่าพุทโธๆ ใจของท่านทั้งหลายจะเป็นใจที่เป็นมงคล หลับด้วยความเป็นมงคล ตื่นขึ้นมาหน้าทีการงานอะไรมีก็ให้ทำไป แต่เรื่องอรรถเรื่องธรรมอย่าปล่อยอย่างวางภายในจิตใจ นี่ก็คือสร้างความเป็นมงคลทั้งหลับทั้งตื่น เราก็คือเป็นคนเจริญเป็นคนดีงาม เข้าภายในจิตใจโดยลำดับลำดับ ต่อไปก็เลิศเลอได้

พระพุทธเจ้าเลิศเลอได้ด้วยการสร้างความดีงามไม่หยุดไม่ถอยนี้ละ ให้พากันจำเอานะลูกหลาน หลวงตาก็แก่แล้ว พุดมากไปก็เหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า ธาตุชั้นธัมม อ่อนเพลีย การเทศนาว่าการก็ไม่สะดวก ได้แค่นี้ ก็ขอให้พากันนำไปประพฤติปฏิบัติ เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ตน ความสุขความเจริญก็จะมีแก่ท่านทั้งหลายโดยทั่วกัน การแสดงธรรมเห็นว่าสมควรแก่ธาตุแก่ขั้นธัมมแก่เวลา ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ท่านทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

สถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ